உ

செந்திலாண்டவன்

திருவடி துணை.

திருச்செந்திற் பதிகம்.

4.11 ℓ

இஃது

ஸ்ரீசிதம்பரம் (4720)

திரு. சிவானந்தசாகரயோகீசுவரர்

அவர்களாற் பருகநர், பாஷைக்சருபாகிய

ஆலகரை

வரகவி - திரு. அ. சுப்பிரமணிய பாரதியார்

இயற்றியது.

சென்னை.

வைஜயந்தி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1903

சாற்றுக்கவிகள்.

திரு. சிவாநந்தசாகரயோகீசுவரரவர்கள்
மாணாக்கரும்
தஞ்சாவூர் ஸெண்ட் பீடர்ஸ், காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய
ஆ. சேதுராமபாரதியாரவர்கள்
இயற்றியது.

திருமருவு தசனமலை யெறியநில வுமிழலைவாய்ச் செல்வன் பொற்றாட், குருகுகிரி கரணமுமொத் தொருபதிக மினிது புனைந் துவப்பி னிந்தான், தெருள்பல்கலை யலைதவழ்சிவாநந்த சாகரதே சிகன்பா லன்பு, பெருகமகிழ் வரகவிசுப் பிரமணிய பாரதிநாம் பேசு மாறே.

திரு. சிவாநந்தசாகரயோகீசுவரரவர்கள
மாணாக்கருளொருவராகிய
சென்னை திருவேட்டீசுவரம் பேட்டை
கா - சி. சிவசங்கர பண்டிதர்
இயற்றியது.

முத்திறைக்கு நெடுந்தரங்கக் கடலலைவா யுகந்தருளு முருகன் பொற்றாட், பத்திவரும் வழியிதுவா மெனப்பதிக மொன்றியற்றிப் பரிவு கூர்ந்த, தெத்திசையும் புகழ்பெறுசி வானந்த சாகரத்தி லிசைந்த ருந்திப், புத்தமுத மனையதமிழ் மழைபொழிசுப் பிரமணியப் புயலாய்ந் தன்றே.

உ

சேந்திலாண்டவன்

திருவடி துணை.

திருச்செந்திற் பதிகம்.

காப்பு.

செந்திற் பதிகுமர தேசிகன்பொற் றாட்கினிய
பைந்தமிழா லோர்பதிகம் பாடவே—தந்திமுகத்
தெந்தையிரு செஞ்சரண மெப்போதுஞ் சிந்தித்து
வந்திக்க வந்தருளு மவாக்கு.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருவளரு மாணிக்க மணியிழைத் திளவெயில்செய் திவ்யமணி மகுடமாறும் - செங்கனக வம்புயத் துங்கமுக மாறுமொளிர் திரிபுண்ட ரத்தினழகும், மருவளரு நீபமலர் மாலையொடு நவரத்தின மாலையொளிர் மார்பினழகும் - வரையென விலங்குமீ ராறுதிண் டோள்களும் வாகுவல யத்தினழகும், இருபுறந் தெள்ளமுத மொழிவள்ளி தெய்வானை யின்பமுற வாழுமழகும் - இணையிலா வேலுடன் சிங்கார மயில்மீதி லேறி விளையாடுமழகும், அருமறைகள் காணாத வானந்த ரூபனே யடியனேன் காணவருவாய்- அருணகிண் கிணிநாத தருணபங் கஜபாத வதுலசின் மயபோதனே. (1)

நிலையிலா விவ்வாழ்வு நிஜமல்ல வென்பதை நினையாமல் மதிமயங்கி-நெடுவேற் றடங்கணார் பாழ்மயற் பட்டுநா னினதடி மறந்து நொந்தேன், உலையிலா மெழுகென்ன நெஞ்சுருகி யன்பொடுகை யுச்சிமேற் கூப்பிநின்று - ஒப்பிலா வப்பனே வனவல்லி மோகனே யுனதுபுகழ் பாடவருள்வாய், மலையெலாம் வள்ளிதெய் வானையுடன் விளையாடு மயில்வாக னக்கடவுளே - மாயனார் மருகனே மணிமந்த்ர ரூபனே மாதேவ னீன்றதுரையே, அலையெலாம் வெண்முத்த மடிதாவி யர்ச்சிக்கு மலைவா யமர்ந்தமுருகா - அருணகிண் கிணிநாத தருணபங் கஜபாத வதுலசின் மயபோதனே. (2)

புண்டரீ கத்திலுறை மாமறைக் கிழவனும் புவியளந் தோனு மறியாப்-புராரிதரு மைந்தனே செந்தில்வாழ் கந்தனே புள்ளி

மயிலேறுமணியே, வண்டெலா மதுவுண்டு கொண்டாடி யிசைபாடும் வண்கடம் பணிமார்பனே - வஞ்சக் கொடுஞ்சூர னெஞ்சம் பிளந்துஜய வாகைபுனை யாறுமுகனே, மண்டுதீ யெனவுடலை வெம்பிணிகள் பற்றவே வாடிநா னோடிவந்துன் - மாபாத கம்போக்கி யுதியாத வாழ்வுதரு மலரடிப் புகல்புகுந்தேன், அண்டர்நா யகனீன்ற தெய்வானை மோகனே யடியனேன் கவலைதீர்ததாள் - அருணகிண் கிணிநாத தருணபங் கஜபாத வதுலசின் மயபோதனே. (3)

முத்திக்கு வித்தாகு சித்திபகல் யாணகுண முருகனே செந்தில்வரதா - முப்பத்து முககோடி தேவரொடு மூத்தேவர் முன்னித் துதிக்குமுதல்வா, எத்திக்கும் யாவுமருள் சத்திசௌமாரிதரு மீசனே ஞானவடிவே - எக்குற்றம் யான்செயினு மக்குற்ற நோக்காம லெளிதில்வந் தாளுமிறைவா, பத்திமனத் துக்கினிது தித்திக்கு மமுதமே பாவைகுற வள்ளிகணவா-பாரிலே யுன்றனிரு பாதார விந்தமே பற்றாக வந்தடைந்தேன், அத்திக்கு வீடளித் தாண்டமான் மருகனே யருள்சுரந் தாளவருவாய்- அருணகிண் கிணிநாத தருணபங் கஜபாத வதுலசின் மயபோதனே. (4)

மெய்யான தெய்வமாய் விளையாடு மப்பனே மேதினியி லுன்னைநம்பி - மெய்யினைப் பொய்யென்று தேறுவார் பேரறிவில் விளங்குநற் றீபவொளியே, வையாபு ரிப்பழநி முதலாறு படைவீடு வாழுமா ணிக்கமணியே - வஞ்சக கொடும்

கயிலாயமலைமீது சயிலமாதுமையோடு கண்டபரா யோற
றவாழும - கங்கைபணி கண்ணுதற் கெண்ணரிய வேயபொ
ருட கருத்தினை விரித்துரைத்துக, குயிலான மொழிவள்ளி தே
வகுஞ்சரியோடு கொஞ்சிவிளையாடுமெமலா - குறநங்கா செ
யவதே பியடையான வெனமீது கோபங்கொளாமல் வெறறி, மய
லே றியருளபெருகு முகமாறு மொளி வே வடிவேலிலங்கல
தென வல்வினைத தொடாமனச சஞ்சலந் தரவொருவ மலி
த தடிமைகொளவாய அயிராணி மங்கலிய மொளிவீசி வாழ
வருளாண்டவா செந்திநாவாபு - அருணகிண் கின்னாம தரு
ணைபங்கறாபாத வதுசின மயபோருனே (10)

திருச்செந்திற் பதிகம் முற்றிற்று

திருச்செந்திலாண்டவன்

திருவடிவாழ்க

உ

செந்திலாண்டவன்

திருவடி துணை.

திருச்செந்திற் பதிகம்.

இஃது

திரிசிரபுரம்

திரு. சிவாநந்தசாகரயோகீசுவரர்

அவர்களது மருகரும், மாணாக்கருமாகிய

அலகனை

வரகவி - திரு. அ. சுப்பிரமணிய பாரதியார்

இயற்றியது.

சென்னை:

வைஜயந்தி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1903.

சாற்றுக்கவிகள்.

திரு. சிவாநந்தசாகரயோகீசுவரரவர்கள்

மாணாக்கருள்

தஞ்சாவூர் செயின்ட் பீட்டர்ஸ் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய

ஆ. சேதுராயபாரதியாரவர்கள்

இயற்றியது.

திருமருவு தாளமலை யெறியகில வுமிழலைவாயசெல்வனைப்
போற்றுட குருகுநிரி கரணமுமொரு கொருபதிக மினிது
புனை துவப்பி னீந்தான், தெருள் பல்கலை யலைதவழ்சிவாநந்த
சாகரதே சிகன்பா லன்பு, பெருகமகிழ் வரகவிசுப் பிரமணிய
பாரதிநாம பேசு மாறே.

திரு. சிவாநந்தசாகரயோகீசுவரரவர்கள்

மாணாக்கருளொருவராகிய

சென்னை திருவேட்டீசுவரம் பேட்டை

க.-சி. சிவசங்கர பண்டிதர்

இயற்றியது.

முத்திறைகக நெடுந்தரங்கக் கடலலைவா யுகாதருளு மூரு
கன் போற்றுட், பத்திவரும் வழியிதுவா மெனப்பதிக மொன்
றியற்றிப் பரிவு கூர்ந்த, தெத்திசையும் புகழ்பெறுசிவானந்த
சாகரத்தி லிசைந்த ருந்திப், புத்தமுத மனையதமிழ் மழை
பொழிசுப் பிரமணியப் புயலாய்ந் தன்றே.

உ

செந்திலாண்டவன்

திருவடி துணை.

திருச்செந்திற் பதிகம்.

காப்பு.

செந்திற் பதிக்குமர தேசிகன்பொற் றாட்கினிய
பைந்தமிழா லோர்பதிகம் பாடவே—தந்திமுகத்
தெந்தையிரு செஞ்சரண மெப்போதுஞ் சிந்தித்து
வந்திக்க வந்தருளும் வாக்கு.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருவளரு மாணிக்க மணியிழைத் திளவெயில்செய் திவ்
யமணி மகுடமாறும் - செங்கனக வம்புயத் துங்கமுக மாறு
மொளிர திரிபுண்ட ரத்தினழகும், மருவளரு நீபமலர் மாலை
யொடு நவரத்தின மாலையொளிர் மார்பினழகும் - வரையென
விலங்குமீ ராறுதிண் டோள்களும் வாகுவல யத்தினழகும்,
இருபுறந் தெள்ளமுத மொழிவள்ளி தெய்வானை யின்பமுற
வாழுமழகும் - இணையிலா வேலுடன் சிங்கார மயில்மீதி லேறி
விளை யாடுமழகும், அருமறைகள் காணாத வானந்த ரூபனே
யடியனேன் காணவருவாய்- அருணகிண் கிணிநாத தருணபங்
சஜபாத வதுலசின் மயபோதனே. (1)

நிலையிலா விவ்வாழ்வு நிஜமல்ல வென்பதை நினையாமல்
மதிமயங்கி-நெடுவேற் றடங்கணார் பாழ்மயற் பட்டுநா னினதடி
மறந்து நொந்தேன், உலையிலா மெழுகென்ன நெஞ்சுருகி
யன்பொடுகை யுச்சிமேற் கூப்பிநின்று - ஒப்பிலா வப்பனே
வனவல்லி மோகனே யுனதுபுகழ் பாடவருள்வாய், மலையெ
லாம் வள்ளிதெய் வானையுடன் விளையாடு மயில்வாக னக்கட
வுளே - மாயனார் மருகனே மணிமந்த்ர ரூபனே மாதேவ னின்
றதுரையே, அலையெலாம் வெண்முத்த மடிதாவி யர்ச்சிக்கு
மலைவா யமர்ந்தமுருகா - அருணகிண் கிணிநாத தருணபங் கஜ
பாத வதுலசின் மயபோதனே. (2)

புண்டரீ கத்திலுறை மாமறைக் கிழவனும் புவியளந் தோனு
மறியாப்-புராரிதரு மைந்தனே செந்தில்வாழ் கந்தனே புள்ளி

மயிலேறுமணியே, வண்டெலா மதுவுண்டு கொண்டாடி யிசை
பாடும் வண்கடம் பணிமார்பனே - வஞ்சக் கொடுஞ்சூர னெஞ்
சம் பிளந்துஜய வாகைபுனை யாறுமுகனே, மண்டுதீ யென
வுடலை வெம்பிணிகள் பற்றவே வாடிநா ளோடிவந்துன் - மா
பாதகம்போக்கி யுதியாத வாழ்வுதரு மலரடிப் புகல்புகுந்தேன்,
அண்டர்நா யகனீன்ற தெய்வானை மோகனே யடியனேன் கவ
லைதீர்த்தாள் - அருணகிண் கிணிநாத தருணபங் கஜபாத வது
லசின் மயபோதனே. (3)

முத்திக்கு வித்தாகு சித்தியகல் யாணகுண முருகனே செந்
தில்வரதா - முப்பத்து முக்கோடி தேவரொடு மூத்தேவர் முன்
னித் துதிக்குமுதல்வா, எத்திக்கும் யாவுமருள் சத்திக்கௌ
மாரிதரு மீசனே ஞானவடிவே - எக்குற்றம் யான்செயினு
மக்குற்ற நோக்காம லெளிதில்வந் தாளுமிறைவா, பத்திமன
துக்கினிது தித்திக்கு மமுதமே பாவைகுற வள்ளிகணவா-பாரி
லே யுன்றனிரு பாதார விந்தமே பற்றாக வந்தடைந்தேன், அத்
திக்கு வீடளித் தாண்டமான் மருகனே யருள்சுரந் தாளவரு
வாய்-அருணகிண் கிணிநாத தருணபங் கஜபாத வதுலசின் மய
போதனே. (4)

மெய்யான தெய்வமாய் விளையாடு மப்பனே மேதினியி
லுன்னைநம்பி - மெய்யினைப் பொய்யென்று தேறுவார் பேர
றிவில் விளங்குநற் றீபவொளியே, வையாபு ரிப்பழநி முத
லாறு படைவீடு வாழுமா ணிக்கமணியே - வஞ்சக் கொடும்

பில்லி சூனியம் வறுமைநோய் வந்தென்னை யணுகாமலே, ஒய்யார மாய்வள்ளி யம்மைதெய் வானையுட னுரகேசன் முடியாறவே - ஒப்பிலா மயிலேறி வையாளி யாடிவரு முன்பாத சேவைதந்தாள், ஐயான னக்கடவு ளருள்சுப்ர மணியனே யலைவா யமர்ந்த துரையே - அருணகிண் கிணிநாத தருணபங் கஜபாத வதுலசின் மயபோதனே. (5)

கந்தமலர் தந்துதவு நந்தவன மெங்குமெய்க் காதலொடு பூவெடுத்துக் - கந்தாகு காவென்னு நாமங்க ளோதிமுக் காலுமர்ச் சித்துநாளும், வந்தனைசெய் சிந்தையொடு செந்தமிழ்க் கவிபாடி வாழ்த்தவல புத்தியோங்க - வாணிபூ மாதினரு ளொருபோது மகலாத வண்ணமுன தாமெழுத்தாம், மந்திரச் சித்திபெற வெந்தையிச் சித்துளேன் மைந்தனென் பிழைபொறுத்து - மந்தாகி னிப்புதல்வ தந்தாவ ளென்றுனைவ மந்தார மலர்மார்பனே, அந்தமயி லேறியென் முந்தைவினை சிந்தவந் தாதரித் தருள்செந்தில்வாழ் - அருணகிண் கிணிநாத தருண பங் கஜபாத வதுலசின் மயபோதனே. (6)

பாதார விந்தமொரு போதேனு மெண்ணிநான் பாடாத பாவியானேன் - பத்தியுட னொருநாளு முன்கோவில் வலம் வந்து பணிகிலேன் பந்தமாற்றும், வேதாந்த வுண்மைதனை யோர்கிலேன் நின்பூசை மேவியொரு நாளுமறியேன் - வெறி மலர்க் கூந்தன்மட மாதர்க்கு நெஞ்சுருகி வெம்பவத் தாழ்ந்து நொந்தேன், மாறுபடு சூரனுடல் கூறுபடி வென்றுஜய மாலையணி வேலாயுதா - வானவர்க் கிறைவனே மஹாவல்லி மோஹனே

மயிலேறு கம்பீரனே, ஆதார மற்றவென் றீதேக வந்தருள்செ
யையனே செந்திநகர்வாழ் - அருணகிண் கிணிநாத தருணபங்
கஜபாத வதுலசின் மயபோதனே. (7)

சேலார்பு னற்கமல வாவிசூழ் செந்தில்வளர் தேவர்சிறை
மீட்டவேலா - செகந்தனிற் பரசமய கொள்கையைக் கைக்கொ
ண்டு செத்துப்பி றக்குமவரை, மேலாக வெண்ணியுனை யெ
ண்ணாத பாவிகள் வீடடையு மார்க்கமுளதோ - வெந்தழற்
பொறிவீசும் விழியோடு பகடேறி வெகுதூதர் சூழவந்து, சூலாயு
தக்கால னார்பாசம் வீசியே சுற்றிப்பி டித்திடுங்கால் - சோ
திமயில் வாகனா வுனையன்றி மரணபய துன்பந் தொலைப்ப
தெவர்காண், ஆலால முண்டபர சிவமீன்ற கந்தனே யறுமுகா
கருணைவடிவே - அருணகிண் கிணிநாத தருணபங் கஜபாத
வதுலசின் மயபோதனே. (8)

வண்டடை கிடந்துநற வுண்டுபெடை யோடுறையும் வண்டா
மரைக்கிழவனும் - வாளரவு விடமுமிழ மீதேறி நட்டமிடு
மாயனும் வெருவியோட, மண்டியெழு மாலால முண்டுலக முய்
யவருள் மங்கையுமை பங்கமர்ந்த - மாதேவ னீன்றருளு மான
ந்த வெள்ளமே மயிலேறு முருகேசனே, பண்டைய வினைப்
பகைஞர் வந்துபோ ராடவெகு பாடுபட் டறிவிழந்து - பரதவித்
திடுமெனக் குனையன்றி மற்றுமொரு பற்றில்லை செந்திலிறை
வா, அண்டபகி ரண்டமுந் தானாகி வேறான வாதிவே தாந்த
முடிவே, அருணகிண் கிணிநாத தருணபங் கஜபாத வதுலசின்
மயபோதனே. (9)

ஜய ஜயஜய

கயிலாய மலைமீது சயிலமா தாவையோடு கண்டமார் போற்றவாழும் - கங்கைபணி கண்ணுதற் கெண்ணரிய வேய்பொருட் கருத்தினை விரித்துரைத்துக், குயிலான மொழிவள்ளி தேவகுஞ் சரியோடு கொஞ்சிவிளை யாடுமமலா - குற்றங்கள் செயவேயியல்பான வென்மீது கோபங்கொ ளாமல்வெற்றி, மயிலேறி யருள்பெருகு முகமாறு மொளிரவே வடிவேலி லங்கவந்தென் - வல்வினைத் தொடர்மனச் சஞ்சலந் தீரவொரு வாமளித் தடிமைகொள்வாய், அயிராணி மங்கலிய மொளிவீசி வாழவரு ளாண்டவா செந்திநகர்வாழ் - அருணகிண் கிணிரவ தருணபத சரபாத வநூலசின் மயபோதனே. (10)

திருச்செந்திற் பதிகம் முற்றிற்று.

திருச்செந்திலாண்டவன்

திருவடி வாழ்க

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

இஃது

ஸ்ரீ. ஏகணடபரிபூரண சச்சிதானந்த

சிவாகாரமாகிய

மெய்ப்பாழையம் சுவாமிகள் பேரில்

தாக்கம்பாடியைச் சார்ந்த

பெரியபாறுதிவிந்தகுடம்-ம-ா-ா ஸ்ரீ

வ. பாவாடைசெட்டியாரவர்களா

லியற்றிய பதிகம்

வீரப்பபண்டாரட்சியவர்களால்

காஞ்சீக்கசல்

அச்சேந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விஷு வரு — மாசி மீ.

உ

கடவுள் துணை.

சாத்துக்கவிகள்.

தரங்கம்பாடி மிஷன் ஸ்கூல் தமிழ்த்தலைமைப்புல
மகா-௱-௱-ஸ்ரீ-ஈ-சுப்பராயபிள்ளையவர்களி

பின்முடுகு வெண்பா.

வேதனுஞ் சானுச்செவ வெளிப்பாளையவிமலன்
பாதமலர்க்கேசௌ சலப்பாவாடை-ஓதியபாப்
பத்திமையும் பகர்புட னாயசதுணர்ந்தோ ரத்துவித
முத்திபெறச் சித்திபெற்றார் முன்.

தரங்கம்பாடியைச்சார்ந்த தில்லையாடியி லிருக்
மகா-௱-௱-ஸ்ரீ-ஈ-அண்ணாமலைசெட்டியாரவர்களி

(வெண்பா.)

பண்ணாரியபுராண வெளிப்பாளையத்தாசானருள்
நன்னியருட்பாமாலை யொன்றுவாத்தான்—மன்
நாதனெனும்பாவாடை ஞானியுலகோரிதுவே
சாதனமாயவிடையத்தான்.

சாத்துக் கவிகள் முற்றிற்று.

வெளிப்பாளையம் சுவாமிகள் பேரில்பு

விநாயகர் துதி.

பின்முடுகு—வெண்பா.

வீடருளுந்தெய்வ வெளிப்பாளையப்பெரும
ருடருநற்றண்ணருளைச் சாற்றிடுமென்-பாங்
வாதுகந்துமூந்துமந்தி சந்தனைமைந்த னோக
தந்திமுகத் தெங்ஙடசந்தத் தான்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

இஃது

ஸ்ரீ, அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த
சிவாகாரமாகிய
ளிப்பாளையம் சுவாமிகள் பேரின்
தரங்கம்பாடியைச் சார்ந்த
பொறையாற்றிலிருக்கும்-ம-ள-ள-ஸ்ரீ
வ.பாவாடைசெட்டியாரவர்கள்
இயற்றிய பதிகம்.

வீரப்பபடையாட்சியவர்களால்
காரைக்கால்
அச்சேந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விஜய-௵—மார்கழிமீ.

கா [illegible]

சாகுந்தலீகள்.

[illegible]

வெளியான [illegible]

[illegible]

[illegible]

தரு ௨.

([illegible])

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] பாளையத்து [illegible]

[illegible] வெளிப்பாளைய குருசுவாமியே

[illegible]

[illegible]

[illegible]

வா [illegible] காப்பாய் நா, [illegible]

[illegible] புலை [illegible] கு [illegible]

[illegible], மினொருவனுடையாக மெய்ஞானகுரு [illegible]

மருந்த பெருங்கருணைக்கடல், [illegible] பவப்பிணி

தீர்த்திடும் மருந்துயனை விருமொழிந்த திருக்குரியன,

[illegible] பலவித்தகனெனும் பனைத்தலையுமொட்டாது பாகுர

[illegible] றனைபாருளவாய, [illegible] பாளையத்து

வெளிப்பாளையகுருசுவாமியே. (௨)

பூதலத்துற்பவித்த ஜனியக்தி பெறவுனது பொற

[illegible] கருணைமகிமையைப், புத்தியின்மறந்துமன [illegible]

[illegible]

சாக்குச்சாமிகள்.

[illegible]

வெளியான [illegible]

[illegible]

வெளிப்பாளையம் சுவாமிகள்பேரில் பதிகம்.

நூல்.

(பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.)

சீரிலங்குந்தவள நீறணியுநெற்றியுஞ் சிரமாலை யணியுமுடியுஞ், செய்யபொற்பிரகாசமதிவதனவிம்பமுஞ் செவியுநலமிகுநாசியும், நீரிலகுமயமேயா தகிமெயாத்திருவாயும் நிகரிலாக் கருணைக்கண்களும், நேசவடியர்க்கபயமீந்திரட்சிதருஞ் செகரமுமாம்புயவிலடையு, மாங்குமபெரிய வானகம்மனுஞான வயிரதம புசிகவையு, மழுந்தருசுவாணயமு மானதிருமேனியு மடியுளதிலமரும, பாரிலங்கிடுமென்ற னிருபாதமுங்கையுமபகாதநுமன னருளிலமேவா, பாளைகமழுமேடுநெறபாளையத்தமர் வெளிப்பாளையக் குருசுவாமியே.

உலகிலுள்ளசீவாகள தமக்கெலாமாதார வுணவுப பதகமலமே, ஓங்காமபுலணவழிச செலலாத வடியாகு உளநிறையுமானநதன, னலமிகுத்திடுமெரிய துறவறநெறிசசெலும நாதாநதக்கட்கவாகளுள, நாடுபாபோதமகிழ்நிலையுறத்தோர்கட்கு நலகுலைபந தருவைநநுமே, விலகுநடைசிவயோக சித்தர்க்கு சிதநெலாமயதில பெருங்குளிகைமற, றேனையா பவப்பிணிதாலைத்திடு மருந்துமன விருளொழித் திடுசூரியன், பலபலவிதத்தெனது மனதலையவொட்டாது பாஞானமுணரவருளவாய, பாளைகமழ்மேட்டுநற பாளையத்தமர்வெளிப பாளையக்குருசுவாமியே. (உ)

பூதலத்துற்பவித இனியகதிபெறவுளது பொறபாதவருண்மகிமையைப், புந்தியின்மறந்துமன நோக

ஞுடலமவாடிநத போதமறி ருளெமன மேதலும்.
நுகாருஷ மிலைநாதபயிலாளை லேசமலே பமிமென
கெகருசிலைநாத படையொகுநுடை தில வீழக
ளரிதே பனை, காசகசுதிருளுதனிய காலமொரி
வமனைக் சுமை படிபூனெனைக, காறுமல
முகனைபமி லாசபட கொடியெனைக கைமாயமகுரா
லோகுளை ப [illegible] உதயப மயைமுலகாழப
பூரமடா [illegible] அனைத்தடமோ, பாலோகமழ
டாகமபாலோ தமய வெளிப்பாளையகுருசு மி

உதக்கநிதமேனா சதகேனா யருயகை பி ௬
மெயருளவுவட பகை நகியா ருகருநாபர பய
மகிமாதிகயாசாதி [illegible] கதகனைடயுனா
ருமைய கமைவுறுக கடமேலகுருதலைமநும, கனகப
கவாசுனை கசிதபாபாதுகை கருகாதவாக சுறிமெ
முடி சிாகனெனமயா ளகதசுவாமநத தெயக
மேமாள றவிர றிகமூனசீதபா சிவநிலையமா
குவாமய செபமுசறமகளிதாரகுமோ பதகுமெல
ளியகதறிபயாசப பனிககுகநிடவருஞாயய, ப
ளைகமழமேடநற பாளையததமாவெளிப் பாளையக
குருசுவாமியே.

இத்தக வுலகத்தி லிருவினைகளோ டெயித்தகவி
சடலமதனை, இயானெனதெனுமகொடிய நினைவினு
மெயமறந திமிகளவுபுலைகாலையுடன, சநதமமெ
றிபுலன விடயகதமூநதியுந சாககிரசொற டனகமூ
தி சாருமியமூனறவத தைதநிலையைநாளுந தவிய

ஈ ஏ வலைமையினறியே, கொந்தலைத்திடுமோக வலையினு
ச்சூளாகி நோயினுக்கிரையாகியும், நுண்ணறிவிலா
துபுல லறிவுடையகயவனேனை நோக்கியுற வாங்கிபெனை
நீ, பாதமாமிசைச்சேவழி நின்றுமுலெவாட்டாது பாசந
யளிகதாருவாட, பாளேசமழுமட்டுநற பாளையத்து தம
ரவெளிப பாளையககுருசுவாமியே. (௫)

ஆசையுடனினநாரு காமத்தையுசசரித்த தடியி
னை வணஙகிடாம, லவனியிற்கடைபனையிற றேவையாய
ப்பழந்தியவரியநானை முழுதும வீணாக, மோசமுன
றேதகலக மேசககமிக மயால முநியமபரபஞ்சமத
னை, முதறிவிலாதுபல தோனச்ருமஙகளை முனனோ
னாறு செயதுழனறேன, நேசமுளவடியாரகளிரங்கிடு
ம்தபவமே நினசெயலெனறெண்ணாதும, நிகழமெனை
நறிகலலை புகழ்நிதயானநத நிமலநறகருணைகூர்ந்து,
பாசபபவககடல கடநதுசுக ஞானபபேறதுதயின
மேழுகவருளவாய, பாளேகமழுமட்டுநற பாளையதது
மா வெளிபபாளையக குருசுவாமியே. (௬)

வநதமுறபிறவியின சஞ்சிதபிராரத்த வசையி
னுலிபபுவியினிலே, வாதனைகளாய மயங்குமிவவு
டலபெறறு வநதநாணமுதலனுதினம, கொநதவககா
யமதை நிலையெனநினைநதுமிக நுவலாணவததமுந்தி,
நோயினுளுலைநதுசமு சாரவாரிதியளாறு நோககியட்
சிக்கியுழனறு, மெநதனுக்குனையலது வேறுகதியிலையி
ய வேலைமுகிழ்ங்குமமுனே, யினிபழுக்கனியேகரும

பின்ரசமே மதுர மெல்லாமமைந்த தேனே, பந்தபாச த் தளையவிழ்க தெறிந்தரிய சுகபரஞான மருளபுரிகு வாய, பாளைகமழ் மேட்டுநற பாளையத்தமாவெளிப் பாளையக் குருசுவாமியே. (எ)

தூலவுடலுயிருமாய் நாதமொடு விந்துவாய்த் தோன்றவயவங்களைபலவாய்த, தொடருமனமாய்மலக யாபடருநல லறிவுமாயசசொனமறநினைவுமாய ச், சிலமிகுமொழியுமாய் மூலவாணெபணெனுமாய்ச் செயபுமலிமெயனறவுருவாயச சேருமமமபொறிபுலனு மாயப் பஞசபூதமாயத தோநதோநசரமூனறுமாய்க், கோலமூனஞானியுண ராதாரமாறுமாயக கூர்பரஞ சோதிமயமாயக், கூறவரிதாநதுரிய மாயத்துரியதீத மாயக கூடியுங்கூடாவுனைப், பாலறலபிரிததுணைம சமபோரனற செயலுடைய பக்தாமுனனிறவைப யனா ரே, பாளைகமழ்மேட்டுநற் பாளையத்தமர்வெளிப் பா ளையக் குருசுவாமியே. (அ)

மங்கையர்களமோகத்தி னைசவலையுட்சிக்கிவன் பிணியினல்வருநதி, மனநொநது பரதவிககின்ற நான் றினமுன்மலர்ககழல் வணங்கியறியேன், றங்குரின தடியாரினடியர்க்கு நல்லேவல் தகுதியாய்ச் செய்து மறியேன், சஞ்சலத்தொடுமூட ருறவாடிவீணிற் சதா காலமுங்கழித்தே, னிங்கிதச்சட்சமயநிலேவாய் விளங்கி டுமெய்ந்தையே மொழில்வாசிநின், றியானுமனவசமாகி

வல்லமையின்றியே, கொந்தலைத்திடுமோக வலையி_
க்குளாகி நோயினுக்கிரையாகியும், நுண்ணறிவிலா
தபுல லறிவுடையகயவர்களை நோக்கியுற வாடுமெனை
நீ, பந்தமாமிசஞ்சவழ் நின்றுழலவொட்டாது பரசு
மளித்தாளுவாய், பாளைகமழும்மடுநற பாளையத் த
ாவெளிப்பாளையகுருசுவாமியே. (௫

ஆசையுடனின்றுதிரு நாமத்தைப்புகழ்ச்சித் தழு
ஊர வணங்கிடாமல், வவனியிறக்கப்பிறவியி னிலையா
நிகழ்ந்திடு மரியநாண முழுதும வீணில, மோசமு
ந்தாடிலக மோசக்கழித்துமயல் பூமியப்பிரபஞ்சம,
னில, பூதறிவிலாதுபல தீதானகருமங்களை முன
னறு செயதனுளெருள, நேசமுளவடியர்கிரங்கி
தெய்வமே நினசெயலினு லனைத்தும, நிகழ்வெ
றறிகிலேன புகழ்நித்தியானந்த நிமலாநறகருணைநி
பாசப்பவக்கடல கடந்துசுக ஞானப்பயோததியி
ழும்கவருளவாய், பாளைகமழும்மட்டுநற் பாளையத்
மா வெளிப்பாளையக குருசுவாமியே. (௬

வந்தமுற்பிறவியின சஞ்சிதபிராரத்வ வ
ளுலிப்புவியினில், வாதனைகளுளாய மயங்குமிவ்
டலபெறறு வந்தநாண முதலனுதினமு, நொநதசஞ்ச
யமதை நிலையெனநினைந்துமிக நுவலாணவத்தழுந்
நோயினுனலைந்துசமு சாரவாரிதியளாறு நோக்கி
சிக்கியுழலு, மெநதனுக்குனையலது வேறுகதியிலை
ய வேழைகிரங்குமழுதே, யினியமுக்கனியே

MAHAMAHOPADHYAYA

மின்ரசமே மதுர மெல்லாமமைக்கிச்சேன பந்தபாச
த் தளையவிழ்த்த சற்குரு அகபரானே மாதளபுரி
வாய பாலசயு மடங்கற பாலயத்தயா வெள்ளிப
பாளையக் குருசுவாமியே (எ)

ஊர்வபாடு [illegible] நாய ஏகுமபாடு விசனவாய
சேகான [illegible]
[illegible]
[illegible]
செப்புமே [illegible]
நாயப [illegible]
சேகால [illegible]
சோதிமயபாயத, [illegible]
பாயக [illegible]
சமபோனற [illegible]
சேரு, பாளகமுமேடைகிற பாலயத்தயா வெள்ளிப்பா
ளையக் குருசுவாமியே (அ)

மங்களயாகளம் மாகத்தி குருசகலேயுடைகிகலவன
இணியிருலவருந்தி, மனமொதவும் பாக்கியகமுற நான
வினமூனமலாக்கப்பல வணங்கியறியேன, நயகுருவா
கடியாரினடியாக்த கலலேவலை கருதியாயச் செய்து
மறியேன, சஞ்சலத்தொடோடே குறவாடியேனிற் சதா
காலமுங்கழித்தேன், னிங்கிதசசட்சமயங்களிவாய விளங்கி
திமெளனத்தையே மெழிலவாரிவின் றியானுமனவசமாகி

பொனதுவசமனதாகி யானினதுவசமாகியுன், பங்கய
த்தாளிணைக் காளாகவென்றுமகம் பார்த்திடுவதென்று
பகர்வாய், பாளைகமழ்மேட்டுநற் பாளையத்தமர்வெளி
ப் பாளையக்குருசுவாமியே. (௯)

ஆகமங்கூறுஞ்சரியை கிரியையவலம்வந்துநல் ல
பிறைஞ்சிமலர்தூவி, யர்ச்சனைபுரிந்தனது திருவடிக்
குப்பணிவிடையுமாதினந்தெரிந்தவர்க்கு, இகமதனிலு
வுனையே திருவுளம்பொருந்தப்புரிந்தடிமைசெய்துநல் வரமரு
ளன்பு, பொறியின் ஞானமகளாத வடியார்களோடுறவு
வைத்தாளுமுன்பக்தி, சுகமனந்திறுவைபல நாளுமெ
ழிபாப்பவர் தொலையும்வழியுமைதோவார், சொல்லு
பசித்திடும் முத்தியுண்டருணை ஞானசோதியரு
முணர், பகலிரவுமனுபய பாதத்தைநெஞ்சிற் பதி
க்குமடியேனையாளாய், பாளைகமழ்மேட்டுநற் பாளை
யத்தமர்வெளிப் பாளையக்குருசுவாமியே. (௰)

முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீ வெளிப்பாளையம் சுவாமிகளது

பரிபூரணச்செய்யுள்.

(கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.)

பார்மேவித்திகழ்பவர்கள் பாதலத்துறைபவர்கள் ட
வாக ளரிபிரமரும், பார்த்தறிந்துகுதுதி மீதிற்,

பின்ரசமே மதுர மெய்ஞானமமைமதக் கீதமே பந்தபாச
த் துன்பமிரு கமற [illegible] சுகபாரமே மருளுரி
வாய பாலகயு [illegible] பாலையதுய வெளிப்
பாளையக் குருசுவாமியே (எ)

[illegible] கூபோடு விசுவாயத
மோகான [illegible]
[illegible]
சு, சீலமிகுமெய்யுமாய [illegible]
செப்புமவே [illegible] சொருயமபொருளுமுரு
மாயப பருதுமயா [illegible] ஞானமுமயக்
கோல [illegible] [illegible] கரபாத
சேர்இமயபாயக, [illegible]
மாயக [illegible]
சமபோன்ற [illegible] பக்தர் [illegible]
மெற, பாளைகமழுமேடங்கு பாலையத்தியம் வெளிப்பா
ளையக் குருசுவாமியே (அ)

மங்களயாகனேமாகத்தி ரூஞசகலேயுபூ சிககவன
இணியுமுலவருநதி, மனமொதது பரகவிக்கின்றநான
வினமுனமலோககுழல வணங்கியறியேன, நாயருமியா
கடியாரினடியாகத கலைவலல ககுதியாயச செயது
மறியேன, சஞசலதகொடுமூட ருறவாடிவீணிற சஞசா
ரமுழங்கழிதத்த, னிங்கித்சசாட்சயாகவாய விளங்கி
நிமெடுலைதேயே [illegible] பிரபுமனவசமாகி

யெனதுவசமனதாகி யானினதுவசமாகியுன், பங்கய
த்தாளிணைக் காளாகவென்முகம் பார்த்திடுவதென்று
பகர்வாய், பாளைகமழ்மேட்டுநற் பாளயத்தமர்வெளி
ப் பாளயக்குருசுவாமியே. (௬)

ஆகமஙிழ்ந்தனது சந் நிதியைவலம்வந்துநல் லன்
பினொடுமலர்கடூவி, யர்ச்சனைபுரிந்தனது திருவடித்
தாமரையை யனுதினந்தொழுதவர்க்கு, இகமதனிலறி
வுண்டு திருவுண்டுபொறையுமுண் டிசைபுநல் லறமு
முண்டு, எழின்ஞான மகலாத வடியார்களோடுறவு
எந்நாளுமுண்டுபக்தி, சுகமனதிலுண்டுபல நாளுமொ
ழிபாப்பவந் தொலையுமவழியுண்டுநோவார், சொல்லரி
யசித்தியொடு முத்தியுண்டருண்ஞான சோதிசுயரூப
முண்டு, பகலிரவுமுனதுபய பாதத்தைநெஞ்சிற் பதி
க்குமடியேனையாளாய், பாளைகமழ்மேட்டுநற் பாளய
த்தமர்வெளிப் பாளயக்குருசுவாமியே. (௰)

முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீ வெளிப்பாளையம் சுவாமிகளது

பரிபூரணச்செய்யுள்.

(கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.)

பார்மலிந்திடுதவர்கள பாதலத்துறைபவர்கள் பண்
ணவர்க ளரிபிரமரும், பார்த்தறிந்தத்தறித் தேற்றரி

அ மேளப்பாளையஞ்சுவாமிகளது பரிபூரணச்செய்யுள்.

பகடவுணமெய்ப் பரசிவப்பிரமமென்னப், பகருநற்
சோதிப்பிர காசவடிவாகினோனை பசியவடவாலினிழலி
ற், பழமறையினரியபொரு ளுணர்முத்தர் சனகாதி ப
ணபினவா விட்டிழிந்து, வாரமலிநதிடுமடியா மனவி
ருளகனறோட வருஞானசூரியனென, வநதணிகொணி
ப்புவியி லரியபாணிடசென வடிவொனறெடுத்துவி
ளழயும, வாழவுநதிக்கெவளிப் பாளையசுவாமியென
மருவுநாமந்தரித்து, மாட்சிமையின்றொடியர் செவிவா
யாநிரமபியுள மகிழுஞானககடலேமொண, டோமலிநதி
டுமருமெதனப்பொழிநதவாமனதியங்காது சிததிலகிறீ
இ, யினியகலிநாலாயிரத்துதொளாயிரத் தெணபத்
திரணடிலநிகழு மேறறவிக்கிரமவபபசிமுதறறிகதி
கவிவாரமெழில பூரவபட்ச,மிலகுதிரயோதசியினொடு
பூரட்டாதி யிசசுபதினபபகலிலே, சீரமலிநதிடுபண
டை யுருவடையவெணணியுட் டிகழுமானந்த மோன
ச், செயயசிறசுரூபசாதகாரபரிபூரணமாயத் தேடுமடி
யார்க்கிவுலகில், செலவமிகுசோழநாட் டேபிறைசை
யமபதித் தெனகிழக்குத்திசையினிற், றிவ்வியமேட்டு
ப்பாளை யத்திலசிவலிங்கமாய்த் திகழுரு விளங்கின
னரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ம . ன,
ாலமுங்கழிந்த்து,
ிமெங்கைதயே வெ